

Trgovci, kupujte šolske potrebščine za domače šole pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali v Ptuj!

Nočni vlomilci so odnesli iz trgovine g. Starašine v Majšpergu raznega blaga in živil za 3000 Din.

Tatvina konjskih repov. Naš list je že poročal, kako se je bil pojavil tat konjskih repov svoj čas pri Sv. Jakobu. O tatvini konjskih repov poročajo sedaj iz Studencev pri Mariboru, kjer so bili v noči konji več posestnikov ob repe. Posestniku Rozmanitu je uzmovič v eni noči odstrigel prav vtik štirim konjem repe. V Zrkovcah pod Mariborom je vdrl tat v hleve štirih posestnikov in je ukradel 8 repov. Tatvina konjskih repov se izplača, ker stane 1 kg konjske žime 80 Din in toliko vrže en rep.

Kako so ujeli tata konjskih repov? — Zgoraj poročamo, kako se je pojavljal po mariborski okolici neznanec, ki je kradel konjem repe. V noči na 17. september se je tat konjskih repov zmuznil na večer v hlev posestnice Elizabete Žagar v Laznici pri Limbušu. Domači hlapec je prišel v hlev pogledat in je videl neznanca, ko je konju rezal rep. Presenečenja se je uzmovič ustrašil ter je skočil skozi okno na prosto. Hlapec in domači so ga pa vendar le ujeli. Gre za 47letnega delavca Vinka Špurera s Košakov. Tat je imel pri sebi dva konjska repa in več ključev, s katerimi je v noči odpiral hleve. Prijeti je priznal vse tatvine konjski hrepov, ki so bile izvršene v zadnjem času.

Vlomilci so vdrl v noči na 17. t. m. v trgovino Lorber v Št. Petru pri Mariboru in so odnesli precej manufakturnega blaga in živil.

Beg iz življenja. V Vukovskem vrhu v Slovenskih goricah se je ustrelila 30letna posestnica Marija Bezjak.

Speči posestnik okraden. V Mariboru se je mudil radi nakupa raznega blaga Matija Lovrenčič, posestnik od Sv. Ruperta v Slov. goricah. Na povratku proti

domu je pri Št. Petru pred neko hišo zaspal in ko se je prebudil, je opazil, da mu je nekdo ukradel tri pare čevljev in raznih drugih vrednosti za 1000 Din.

Hitro prijeta tatvica. V ptujskem hotelu Osterberger je nekdo v I. nadstropju pokradel več posteljnine in zginil z njo. Na kolodvorski postaji je službo vršeči orožnik prijel pred prihodom vlaka proti Mariboru tatvico v osebi 32letne Ane Klep, rojene Vrabič, iz Maribora. Klepova je hotela pobrisati z ukradeni posteljnine v Maribor, a jo je poprej zgrabila roka pravice. Aretirana je že bila večkrat kaznovana radi tatvine.

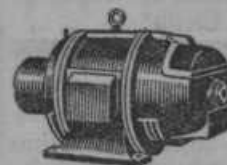
Dva fanta napadla posestnika. V bolnico v Ptuj so spravili 42letnega posestnika Alojzija Šošterič iz Stare gore. Dva fanta sta ga napadla in sta ga z udarci hudo poškodovala na glavi.

S težkimi telesnimi poškodbami je bil oddan v celjsko bolnico kamnosek Anton Gobec iz Podgorja pri Št. Jurju ob južni žel. Med drugim ima poškodovani tudi pretres možganov. Gobeca sta napadla brata Anton in Slavko Pertinač od Sv. Jakoba in sta ga težko poškodovala z motiko.

Roparski napad. Iz Laškega smo prejeli: V Hladni Ravni ima posestnik Ivan Trbovc, p. d. Ladešek, bolj na samotni hiši. V noči sta se splazila v hišo dva neznanca ter sta pričela na postelji ležečega gospodarja daviti. Ladešek bi plačal tolovajski napad z življenjem, da mu ni priskočila na pomoč v sosedni sobi z deco speča žena. Na ženine klice na pomoč sta roparja pobegnila.

Bogoskrunstvo po vzgledu španskih rdečih miličnikov. Pri Devici Mariji v Polju pri Ljubljani so našli dva križa z razpeli razbita. Eden križ je bil oskrunjen v Zadobrovi v bližini krčme Gregorc, drugi na križišču ceste v Devici Mariji v Polju. Orožniki že imajo na muhi tri fante, o katerih trdi priča, da je eden od osumljenecv kričal, ko je teptal z nogami razpelo: »Zdaj me bo pa hudič vzel!« Cela okolica se zgraža nad toliko podivjanostjo, ki nikakor ne zaostaja za ono rdečih

DOBAVLJA-POPRAVLJA

motore
seh vrst električnih strojev
Domača tovarna
IVAN PASPA I SINIVI
Zagreb, Koturska 69

španskih miličnikov. Krivci bodo že prejeli zasluženo nagrado od sodišča.

Izpred sodišča.

Nesrečni nož — posledica popivanja. Mariborsko sodišče je en dan obravnavalo dva slučaja uboja, ki sta bila zagrešena radi preobilne pijače. — Odgovor je dajal 26letni delavec Friderik Lešnik iz Kamnice pri Mariboru. Obtožnica pravi, da je obhajal 26. julija viničar Jak. Pernek god. Gostil je mlade ljudi, ki so plesali. Ko je bila razposajost na višku, sta se spoprijela dva fanta radi deklin. Gostitelj Pernek in delavec Janez Brunčič sta skušala vročekrvneža razmiriti. A baš pri pomirjevalnem delu je dobil Brunčič od obtoženega zabojljaj v vrat, katerega mu je podlegel. Lešnik je pri ruvanju še lažje ranil Magdaleno Kmetič in delavca Janeza Zorko in je bil obsojen na 4 leta ječe. — Kot drugi je bil obtožen uboja 20letni hlapec Alojzij Režonja iz Žiberce. Ob priliki nabora 25. julija je pripeljal posestnik Anton Zemljič na vozu skupino fantov. Med vožnjo je prisedel na voz obtoženi s svojim prijateljem, in kmalu nato je pričel prepir, ki se je pa podel. V bližini Žepovcev so si skočili fantje ponovno v lase. Prišlo je še enkrat do pomirjenja, vendar sta tlela jeza ter maščevalnost dalje. Naenkrat je potegnil Režonja nož in ga je zasadel posestniškemu sinu Henriku Zemljiču v prsa. Ker ni bilo pri roki zdravnika, je zabodeni podlegel poškodb. Ubijalec Režonja je bil obsojen na 3 leta strogega zapor.

Radi krvavega dejanja 15 let. V Križan vrhu v občini Sv. Peter pod Sv. gorami

Madžarske ose za Kanado

Kakor poročajo iz Budimpešte, je pred kratkim bilo poslano v Kanado poldrug milijon os iz vrste »dirron sertificate«. Pred časom se je mudila na Madžarskem kanadska študijska komisija pod vodstvom poljedelskega strokovnjaka prof. dr. Morrisa. Ta komisija je ugotovila, da so ose posebno pripravne za pokončavanje škodljivih žuželk, posebno zloglasnega koloradskega hrošča, ki nestrpno ogroža kanadsko poljedelstvo. S privoljenjem madžarskega poljedelskega ministrstva je 200 ljudi v mesecu dni nabralo poldrug milijon teh os, in sicer bub, ki bodo zlezle na dan šele na kanadskih tleh.

menela je bila, le velike črne oči so ji postale še večje.

»Strašno mi je žal, da te moram pustiti,« je nadaljeval Ravnjak; »toda druge pomoči ni, tako je najbolj prav. Nesrečna bi bila oba, ti in jaz.«

Dekle ni vzdihnilo, ne solza ji ni prišla, le žalost, neskončna žalost se ji je razlila po licu.

»Pavla, saj ti ne zamerim: jezna si name.«

Odkimala je ko v sanjah.

»Pavla, odpusti mi!«

Nagnila je glavo in pokimala.

»Pavla, ali si zato, da se v miru razideva?«

Obrnila se je v stran, zagledala skozi okno in zopet prikimala.

Tesno mu je postalo, ko jo je gledal, kako s tem strašnim molkom zakriva vihar v svojih prsah.

»Pavla, za božjo voljo, govori vendar!« je prosil.

»Reci kaj!«

Tedaj je počasi spregovorila:

»Moj veliki greh je, da sem ciganka. Zato bom vse življenje trpela. — Vajena sem trpeti.«

Njen sicer tako lepi glas je donel votlo. Vsaka njena beseda je zbudila Ravnjaka v srce. Tako ga je pretreslo, da je šele čez nekoliko časa prišel k sebi:

»Saj se morava vendar kako zmeniti... Ne smeš biti na škodi. Povej mi, Pavla, povej, kaj bi rada! Kar morem, vse ti rad storim.«

Ničesar ni rekla, le odkimala je.

»Če hočeš, ti kupim kako hišico ali kako kmetijo kje tu okoli. Ali ti je prav?«

Še bolj odločno je stresla glavo.

Tedaj je potegnil listnico iz žepa in položil pred njo zavitek, v katerem je bil šop bankovcev in hranilna knjižica:

»Tu ti dam tisoč dinarjev, kolikor imaš zasluženih; zraven jih je še štiri tisoč in knjižica Spodnještajerske hranilnice za osemdeset tisoč. Vzem! Vse je tvoje.«

»Ničesar nočem. Nič mi ni treba,« je stisnila iz sebe in porinila vse nazaj pred njega.

»Saj ti iz srca rad dam. Vesel sem, če ti morem kaj storiti, da se ti bo laže godilo.«

»Si bom že sama pomagala. Delala bom in si bom zaslužila, kar mi bo potrebno. Več si ne želim.«

»Tudi tisti denar je zraven, ki ga imaš pri nas zasluženega.«

»Več, ko desetkrat toliko si že izdajal zame — v bolnišnici in zdaj tu.«

»Pavla, pamet si posodi! Vesela bo kdaj, če boš kaj imela.«

»Ne. Bolelo bi me. Saj nisem na prodaj.«

Na blelih licih sta ji zagoreli dve rdeči lisi.

»Bom pa Jerci, tvoji botri, dal, da ti shrani.«

»Ne — ne — nikdar ne!« se je branila.

»Denar sem zate namenil, da bi ti bil za potrebo.«

Stariši, ki dajete denar za šolske potrebščine, opozorite svoje otroke, da kupujejo v Tiskarni sv. Cirila!

je 28. julija zvečer ustrelil iz ljubosumnosti 23letni posestniški sin Alojz Debelak 17letno posestnikovo hčerko Kristino Polak. Ker je zagrešil ubijalec krvavo dejanje po zrelem prevdarku, je bil 16. t. m. v Celju obsojen na 15 let.

Slovenska Krajina.

Mačkovec. Za volitve se pripravljamo. Naš kandidat bo g. Fran Kerec. Prepričani smo, da zmagamo, ker bodo na naši listi sami možje poštnjaki. Odbor JNS se baje že pripravila na odhod. Mi jim želimo srečni »furt« in nam ne bo prav nič žal za nje. G. Benko baje hoče imeti svojo listo; pa se tudi tega ne bojimo.

Tišina. Tu je umrl 56 let star Gabor Janez, občinski tajnik. Za stan je bil pogreb. Pred dvema mesecema se je pri njem razlegala novomašna pesem in veselje. Vse domače je nenadna smrt zelo zadela, posebno sina kaplana Alojzija, ki je bil poklican k mrtvem očetju. Pogreba se je udeležilo ogromno ljudi in 14 duhovnikov in bogoslovcev. Naj počiva v miru. Preostalim zlasti sinu kaplanu naše iskreno sožalje. — Ko so se duhovniki vračali iz pogreba, se je zgodila nesreča. Konji so se splašili in g. Vojkovič, provizor si je polomil kost v nogi. G. šostarec, katehet je odnesel zdravo kožo, le hudo se je prestrašil, ko so konji z njim letali po polju.

Sv. Sebeščan. G. Bejek, župnijski upravitelj je v petek odpeljal 1000 romarjev iz svoje fare k Sv. Trojici v Slovenskih goricah.

Dolja Lendava. G. župnik Bakan Stefan je te dni odšel v Ljubljano na duhovne vaje. Sestra g. župnika odide iz lendavske župnije 21. sept. na trimesečni gospodinjski tečaj v Ljubljano. gđc. Barici želimo dober uspeh in da se zopet zdrava vrne.

Turnišče. Te dni nas je zapustila za vedno dobra krščanska mati Lutar Bara po domače Nenčova v starosti 70 let. Pokojna je dosti trpela, zlasti ko ji je sin odšel v Ameriko. Pokojna naj počiva v miru, sinu in ostalim pa naše iskreno sožalje!

Sobota. Letos bomo imeli slabo trgatav. Povsod je grozdje močno perjasto, ne bo toliko vina kot ga je bilo lansko leto. Siromašni ljudje bodo še težje zmagovali davke in razna plačila.

Dobrovnik. G. župnik Lejko Stefan je dal cerkev popraviti. Ker se v to svrhu ne pobira po župniji, se prosijo tisti, ki so dobre volje, da jo možnosti prispevajo.

Beltinci. Bližamo se koncu triletne dobe, odkar je JNS nasilnim potom združila občine. Ni se ozirala na želje in voljo ljudstva, marveč je prezrla vse. Pri tem pa je napravila pravo babilonsko zmešnjavo med občinami. Upamo, da bo sedanja vlada upoštevala želje občanov in bo po možnosti odpravila to zmešnjavo. Bivši JNS kolovodje pa se skrivajo pod raznimi imeni, ker so tako zmedeni, da ne vedo, pod kakšnim imenom bi si rešili politično življenje. Zpomnili si bomo vsa njihova dela in jih bomo pri prihodnjih volitvah vrgli iz političnega življenja!

to, da se izdela program za prepotrebno treznost in nraoobnovitveno delo v lavantinski škofiji. — Škofijski pripravljalni odbor.

Hoče pri Mariboru. Prosvetno društvo zopet začinja s svojim delom. V nedeljo 27. sept. bo v »Slomšekovem domu« vprizorilo veseligr v treh dejanjih »Poslednji mož«. Igra je polna veselih prizorov.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Naše prosvetno društvo »Zarja« začinja zopet z rednimi predstavami. S prireditvijo, ki se bo vršila v nedeljo 27. septembra, popoldne po večernicah v Društvenem domu, bo združena tudi Slomškova proslava, na kateri bomo pokazali, da tudi izven cerkve vemo, kaj Slomšek pomeni nam Slovincem, ki tako zelo potrebujemo svetnika. Spored prireditve je zelo pestro sestavljen ter bomo poleg lepega petja, deklamacij, govorskega zbor in govora slišali in videli tudi lepo dramo iz kmečkega življenja z naslovom »Gruda umira«. Igra je po vsebini zelo lepa in krasno pokaže ono veliko ljubezen do slovenske zemlje, ljubezen, ki jo je tudi škof Slomšek tako izrazilo in velikokrat pokazal. Zato vabimo zlasti lenarške farane, katerim v prvi vrsti je namenjena Slomškova proslava, pa tudi vse naše sosede, da se v častnem številu udeležijo naše prireditve in tako pokažejo svojo ljubezen do škofa Slomškega, v čigar čast naj izzveni vsa prireditve. V nedeljo 27. septembra torej na svidenje v Društvenem domu!

Sv. Bolfenk pri Središču. Katoliško prosvetno društvo Sv. Bolfenk pri Središču ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo 27. septembra v krostorih Kmečke hranilnice in posojilnice ob treh popoldne, z običajnim dnevnim redom. Cenjeno članstvo naj prinese seboj v potrdilo društvene izkaznice. Pridite vsi!

Sv. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo v št. Andražu vprizori v nedeljo 27. t. m. lepo in zanimivo igro »Vrnitev« v tukajšnjem Društvenem domu ob treh popoldan. K obilni udeležbi domačini kakor tudi sosedni prijatelji vljudno vabljani!

Ljutomer. Preteklo nedeljo je imelo naše Prosvetno društvo svoj redni letni občni zbor, na katerem so dosedanji odborniki podali svoja poročila o delovanju društva v pretekli sezoni. Pomnožilo se je število članov na 346, imeli pa smo 6 sej, 9 oderskih prireditve, 5 večjih pro-

Treznostni dan v Mariboru. V nedeljo po obletnici smrti služabnika božjega Antona Martina Slomškega 27. t. m. bo v Mariboru »Treznostni dan«. Prireditve bo na čast Slomšku, ki je veliko delal za nraoobnovo našega slovenskega ljudstva. Spored bo sledeči: Ob pol-

10. uri popoldne v stolnici pridiga in slovesna sv. maša. Ob 11. uri zborovanje v dvorani Zadrudne gospod. banke: 1. Otvoritev. 2. Slomšek in treznost (prelat dr. Kovačič). 3. Vzroki nraavnosti in pijačevanja pri nas (dr. Meško Josip). 4. Verske in kulturne organizacije v službi treznostnega in nraoobnovitvenega dela (prof. Sekolec). 5. Citanje resolucij. Vabimo na Treznostni dan mariborsko občinstvo in zastopnike naših verskih in prosvetnih organizacij iz cele škofije. Treznostni dan naj služi v

»Se dotakniti se ga nočem. Rajši od lakote umrem.«

»Od Jerce ga boš vzela, kaj?«

»V vodo ga vržem, v ogenj —«

»Da si taka, Pavla, tega ne bi bil verjel.«

»Nič nisem taka! Nekaj pa nase vendar dam.«

Zmajal je z glavo in spravil denar in hranilno knjižico. Pavla je sukala prstan na roki in se ni mogla odločiti. Od bridkobe se ji je spačil obraz. Snela je zlati obroček, ga držala trenutek v roki, zopet nataknila, potem pa naglo spet snela in potisnila pred Ravnjaka. Ta jo je z očmi presunil, pobral prstan in ga vtaknil v telovnik. Tedaj je dekle polglasno zaječalo. Hitro pa se je zbrala in zašepetala:

»Da, prav je tako.«

»Pavla, ako te veseli, ti ga dam,« je rekel.

»Ne! Imej ga!« ga je zavrnila. »Peče me na roki.«

Zopet sta obsedela, ne da bi spregovorila. Iznenada je vstala Pavla, ki se je zdaj le z največjo silo premagovala, da ni na glas zaihtela, in je s tresočim se glasom dejala:

»Zdaj te prosim: pojdi!«

Zalostno jo je pogledal, ko je stala pred njim tako lepa v svoji zadušeni bolesti:

»Pavla, ali se ločiva brez zamere?«

»Da, Franc, brez zamere! Jaz ti ničesar ne zamerim, ti pa meni ničesar ne zameri! — Zdaj pa pojdi!«

»Če tako hočeš, bodi — pa pojdem,« je dejal in vstal. »Enkrat pa še pridem.«

»Nikar! Za božjo voljo te prosim: nikar!«

Dala mu je roko, ki je bila mrzla ko led:

»Zbogom, Franc!« se je stresla in zaihtela, potem pa zbežala mimo začudene sestre vratarice.

Ravnjak ni vedel, kako je prišel spet na cesto. Ni čul mestnega vrvenja, ni videl ljudi: v duši mu je odmeval dekletov zadnji ihteči pozdrav.

Strašno ga je prevzelo slovo od ljubega dekleta. Doma na Ravnah so si pošepetavali, da ga je ta pot v Maribor za več let postarala. Zaman je upal, da se bo s Pavlo lepo pobotal in si tako povrnil svoj dušni mir; bil je nemirnejši kakor kdajkoli poprej. Noč in dan ga je skrbelo, kaj bo zdaj s Pavlo. Ko bi vsaj denar bila vzela! Kar tako to ni moglo ostati...

Prihodnje dni je iskal priložnosti, da bi se pogovoril z Jerco. Ko pa ji je hotel dati za Pavlo denar in hranilno knjižico, ga je še bolj rezko zavrnila kakor Pavla. Ravnjaku, ki je na svojo veljavo kaj dal, se je to zdelo hudo ponižanje. Zdaj je hotel na vse pozabiti in si ubiti vsako misel na dekle.

(Dalje sledi.)

Zaprl so jih v sedem zabojev in spravili z letalom v London, od koder so z ladjo nadaljevale potovanje v Kanado.

Prvi izdelovalec papirja ni človek.

Kaj bi počeli danes, če bi ne znali izdelovati papirja iz lesa. Pravijo, da je človek izumil, kako se to dela. V resnici pa so papir iz lesa že davno izdelovale ose. Od njih se je naučil človek. Neki Schäffer je v drugi polovici 18. stoletja opazoval ose, kako delajo svoja gnezda. Pri tem se je domislil, da bi bilo dobro, ko bi jih poizkusil posnemati. In posrečilo se mu je na ta način izdelati snov, ki je bila podobna papirju. To je bil začetek papirne industrije.